

Hvor syret? Meget syret!

»Holy Motors« er en af de mest syrede film, Modkrafts anmelder nogensinde har set. Absolut, fuldstændig og uden tvivl!

AF SAMUEL BEN ISRAEL

Leos Carax's comeback »Holy Motors« er absolut, fuldstændig og uden tvivl en af de mest syrede film, jeg nogensinde har set. Hvor syret? Den ville sikkert ligge i top tre på min rangliste, hvis jeg havde én. Det har jeg ikke.

Hvor syret? Idiosynkratisk hoved- og haleløs fortælling a la »Lost Highway« af David Lynch møder absurd hvad-nu-hvis-præmis som i Yorgos Lanthimos' »Alperne« - sådan cirka.

Et kort referat:

I løbet af en hel dag – fra daggry til midnat – kører Monsieur Oscar (Denis Lavant) rundt i Paris i en lang, hvid limousine med den høje, ældre kvinde Céline (Edith Scob) som chauffør. Bilen er indrettet som en teatergarderobe. I løbet af handlingen påtager han sig ti forskellige roller med tilhørende opgaver, som han får tildelt. Det er – vist nok – hans job.

Slår sig selv ihjel og hævner sig

Hovedpersonen dør mindst tre gange, men hey, det betyder da ikke noget. En af gangene slår han endda – i rollen som kinesisk lejemor – sig selv ihjel og klæder offeret ud som sig selv. Det nu identiske lig lever dog op igen og får hævn over sig selv, hvorefter han (liget/offeret) overtager stafetten og fortsætter handlingen, som om intet var hændt.

I rollen som den blomsterspisende galning Monsieur Merde bortfører han supermodellen Kay M (Eva Mendes) under en modeoptagelse på en kirkegård og fører hende til en katakombe. Her laver han hendes haute couture-kjole om til en niqab og lægger sig – splitterfornøjet og med erigeret lem – til at sove i hendes skød som et lille barn.

Hvor syret? Arh, I får ikke mere. Der skal jo også været noget til jer, som har fået lyst til se den.

Holger Fortolker og den usikre identitet

Er den da seværdig? Absolut, fuldstændig og uden tvivl! Alene Denis Lavants præstation er det hele værd. Det er skuespilkunst af høj, høj klasse. Samtidig er det egentlig hverken en svær eller kedelig film at se. Tværtimod er den voldsomt underholdende – på sin helt egen syrede, art cinema-agtige måde.

Hvis man har en Holger Fortolker i maven er det også rent gulf, og man ville kunne kloge sig i timer om det post- eller senmoderne individs fragmenterede, usikre identitet og andre emner af samme skuffe. Man ville kunne holde foredrag så lange som Grundtvigs prædikener om metafilm og namedroppe instruktører som David Lynch – nå ja – og Peter Greenaway i et væk.

Man kunne også lade være og bare opleve den som ren film – uden at prøve at forstå den eller sætte den på formel. Og bare glædes over, at der laves syrede film som »Holy Motors«. At nogen faktisk tør give penge til at lave syrede film.

»Holy Motors« (instr.: Leos Carax, Frankrig/Tyskland 2012, 11 min.). Premiere d. 15. november i Grand (København), Empire (København), Øst for Paradis (Aarhus), Cafe Biografen (Odense) og Biffen (Aalborg).

Redaktion: Modkultur

Emneord: Leos Carax | Film | Denis Lavant

Tak fordi du bruger Modkraft.

Vi håber du har læst noget interessant eller oplysende.

Du kan støtte Modkraft via MobilePay: **50 37 84 96**